

۳۱ عمران

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ

હરગિઝ ન પાઓગે નેકીકો યહાં તક કિ ખર્ચ કરો ઉસસે જિસકો પસન્દ કરતે હો.. ઓર જો ખર્ચ કરો તુમ

شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۙ ۱۹۱ ۝ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالٌ لِّبَنِي

કુછ, તો બે-શક અલ્લાહ ઉસકા જાનનેવાલા હે (૯૨) સબ ખાનેકી ચીજે હલાલ થી બની

إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ

ઈસ્રાઈલકે લિયે, મગર વોહ જિસકો હરામ કર લિયા થા ખુદ યા'કૂબને અપને ઊપર, કબલ ઈસકે કિ

تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ

ઉતારી જાએ તૌરેત. કેહ દો કિ લાઓ તૌરેત, ફિર ઉસકો પઢો, અગર

صَادِقِينَ ۙ ۱۹۲ ۝ فَمَنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

સચ્ચે હો (૯૩) તો જિસને જૂટ ઈફતિરા કિયા અલ્લાહ પર ઈસકે બા'દ,

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۚ ۱۹۳ ۝ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۚ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ

તો વોહી ઝાલિમ લોગ હે (૯૪)... કેહ દો કિ સચ ફરમાયા અલ્લાહને... તો પૈરવી કરો દીને

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ ۱۹۴ ۝ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ

ઈબ્રાહીમકી, હક પરસ્ત બાતિલ શિકનકી, ઓર વોહ મુશ્રિક ન થે (૯૫) બે-શક સબસે પહલા ઘર જો બનાયા ગયા

وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبْرَكًا وَهُدًى ۚ وَلِلْعَالَمِينَ ۙ ۱۹۵ ۝ فِيهِ

લોગોંકો ઈબાદત કરનેકે લિયે, ઝરૂર વોહ હે જો મકકામે હે, બરકતોંસે ભરા ઓર દુન્યા ભરકે લિયે મકકા હિદાયત (૯૬) ઉસમેં

أَيُّكُمُ يَبِينُكَ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۚ وَلِلَّهِ

શેશન નિશાનિયાં હેં મકામે ઈબ્રાહીમ... ઓર જો ઉસમેં દાખિલ હુવા અમાનમેં હો ગયા. ઓર અલ્લાહકી પરસ્તિશકે લિયે

عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ

લોગોં પર ઈસ બેતુલ્લાહકા હજ કરના હે, જો સકત રખે ઈસ તક રાહ પાનેકી. ઓર જિસ

كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۙ ۱۹۶ ۝ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ

ને ઈન્કાર કિયા, તો અલ્લાહ બે-પરવાહ હે દુન્યા ભરસે (૯૭) કેહ દો કિ ઐ અહલે કિતાબ ક્યું

تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ۙ ۱۹۷ ۝ قُلْ

ઈન્કાર કરતે હો અલ્લાહકી આયતોંકા, હાલાંકિ અલ્લાહ શાહિદ જો તુમ કર રહે હો (૯૮) કહો કિ

۳۱ عمران

يَا هَلْ الْكِتَابَ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنِ آمَنَ

એ અહલે કિતાબ ક્યું રોકતે હો અલ્લાહકી રાહસે ઉસકો જો ઈમાન લા ચુકા,

تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

તુમ રાહે ખુદાકો ટેઢા કરના ચાહતે હો, હાલાંકિ તુમ ખુદ ગવાહ હો. ઓર નહીં હે અલ્લાહ બે-ખબર તુમ્હારે કરતૂતોસે (૯૯)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ آوَوْا

એ ઈમાનવાલો ! અગર કેહને પર ચલે તુમ કિસીકે, જિનકો

الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ

કિતાબ દી ગઈ હે, તો ફિર કર દેંગે તુમકો તુમ્હારે ઈમાન લાનેકે બા'દ કાફિર (૧૦૦) ઓર તુમ કેસે કુફ કરોગે

وَأَنْتُمْ تَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ

હાલાંકિ તુમ હો કિ તિલાવતકી જાતી હેં તુમ પર અલ્લાહકી આયતે, ઓર તુમમેં અલ્લાહકા રસૂલ હે. ઓર જો મઝબૂત પકડે

بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

અલ્લાહકો, તો બે-શક ઉસકો સીધી રાહકી હિદાયત દી ગઈ (૧૦૧) એ ઈમાનવાલો !

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَوَتَّنَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

અલ્લાહકો ડરો, જો ઉસસે ડરનેકા હક હે, ઓર મત મરો મગર ઈસ હાલમેં કિ તુમ લોગ મુસલમાન હો (૧૦૨)

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ

ઓર મઝબૂત પકડ લો અલ્લાહકી રસ્સી સબકે સબ, ઓર અલગ અલગ ન હો. ઓર યાદ કરો અપને ઊપર અલ્લાહકી ને'મતકો

اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ

જબ કિ તુમ બાહમ દુશ્મન થે, તો ઉલ્લત પેદા કી તુમ્હારે દિલોમેં, તો હો ગએ તુમ

بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ

અલ્લાહકે ફઝલસે ભાઈ ભાઈ. ઓર થે તુમ કિનારે પર એક ગારે જહન્નમકે, તો નિકાલા તુમકો

مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَتَكُنْ

ઉસસે. ઈસી તરહ બયાન કરમાતા હે અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપની આયતે, કિ અબ તો હિદાયત પા જાઓ (૧૦૩) ઓર તુમ્હારી

مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

એક જમાઅત એસી હોની ચાહિયે, જો બુલાએ ભલાઈકી તરફ ઓર હુકમ દે નેકીકા, ઓર

يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَلَا تَكُونُوا

રોકે બુરાઈસે. ઓર વોહી કામિયાબ લોગ હૈં (૧૦૪) ઓર મત હો

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

ઉનકી તરહ જો અલગ અલગ હો ગએ ઓર ઝગડ પડે, બા'દ ઈસકે કિ આ ચુકી થી ઉનકે પાસ ખુલી નિશાનિયાં.

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۵﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ

ઓર વોહી હૈં જિનકે લિયે બડા અઝાબ હે (૧૦૫) જિસ દિન કિ ગોરે હોંગે કુછ ચેહરે, ઓર કાલે હોંગે

وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ

કુછ મુંહ. તો જિનકે મુંહ કાલે હૈં... કયા તુમને કુફ્ર કિયા થા

إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۰۶﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ

ઈમાન લાનેકે બા'દ ? તો ચખો અઝાબ, બદલા ઈસકા જો કુફ્ર કરતે થે (૧૦૬) ઓર વોહ જિનકે

ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰۷﴾

ચેહરે ગોરે હો ગએ, વોહ અલ્લાહકી રહમતમેં હૈં. વોહ ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે હૈં (૧૦૭)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا

યહ અલ્લાહકી આયતેં હૈં, કિ હમ જિસકો પઢતે હૈં તુમ પર બિલ્કુલ ઠીક. ઓર અલ્લાહ નહીં ચાહતા ઝુલ્મ

لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۰۸﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ

અહલે દુન્યા પર (૧૦૮) ઓર અલ્લાહ હી કા હૈં જો કુછ આસ્માનોં ઓર જો કુછ ઝમીનમેં હે. ઓર અલ્લાહ હી કી તરફ

تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿۱۰۹﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ

રુજૂઅ કરાએ જાતે હૈં સારે કામ (૧૦૯) તુમ ઉન સારી ઉમ્મતોમેં બેહતર હો જો લોગોંકે લિયે ઝાહિર હુઈ, કિ ભલાઈકા

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ

તો તુમ હુકમ દો ઓર બુરાઈસે રોકો, ઓર અલ્લાહ પર યકીન રખો. ઓર અગર ઈમાન લે આતે

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ

અહલે કિતાબ, તો ઝરૂર ઉનકે લિયે બેહતર થા. ઉનમેં કુછ ઈમાન લાનેવાલે હૂએ ઓર ઉનકે ઝયાદા લોગ

الْفَاسِقُونَ ﴿۱۱۰﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلَوْكُمْ

સબ ના-ફરમાન હૈં (૧૧૦) યહ લોગ તુમ લોગોંકા કોઈ નુકસાન ન કર સકેંગે, મગર બસ સતાના, ઓર અગર લડે તુમસે તો ફેર લેંગે તુમસે

الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ۝ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا

पीछ... ફિર કોઈ મદદ ન દિયે જાએ (૧૧૧) સવાર કર દી ગઈ ઉન પર ઝિલ્લત ગુલામી, જહાં ભી

تَقْفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءٌ وَغَضَبٌ

રહે, મગર યહ કિ થામ લેં રસ્સી અલ્લાહકી, ઓર લોગોંકી રસ્સી, ઓર લોટ ગએ વોહ અલ્લાહકે ગઝબમેં,

مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا

ઓર છાપ દી ગઈ ઉન પર બે-મસ્કની. યહ ઈસ લિયે કિ વોહ ઈન્કાર કરતે थे

يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا

અલ્લાહકી આયતોંકા, ઓર શહીદ કરતે थे પૈગમ્બરોંકો ના હક. યહ સજા હે ઉસકી જો નાફરમાની કી ઓર

عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ لَيْسُوا سَوَاءً ۚ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ

સરકશી કરતે थे (૧૧૨) સબ બરાબર નહીં હેં, કિ અહલે કિતાબ હી મેં એક વોહ કમરબસ્તા જમાઅત હે,

قَائِمَةٌ يَتَكَلَّمُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝ يَوْمُئِذٍ

જો તિવાલત કરેં અલ્લાહકી આયતોંકી રાતકી ઘડિયોંમેં, ઓર વોહ સજદા કરેં (૧૧૩) માનેં

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

અલ્લાહકો ઓર પિછલે દિનકો, ઓર હુકમ દેં નેકીકા ઓર રોકેં

الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

બુરાઈસે, ઓર તેજી કરેં નેક કામોંમેં. ઓર વોહી લોગ નેફકાર હેં (૧૧૪)

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝

યહ લોગ જો ભલાઈ કરેં, તો હરગિઝ ઉસસે મહરૂમ ન કિયે જાએ, ઓર અલ્લાહ પરહેઝગારોંકો જાનનેવાલા હે (૧૧૫)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ

બે-શક જિન્હોંને કુફ કિયા, તો ન બે-પરવાહ કરેગા ઉનકો ઉનકા માલ, ઓર ન ઉનકી ઓલાદ,

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

અલ્લાહસે કુછ ભી. ઓર વોહી જહન્નમવાલે હેં. વોહ ઈસમેં હમેશા રહનેવાલે હેં (૧૧૬)

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا

મિધાલ ઉસકી જો ખર્ચ કરેં દુન્યાવી જિન્દગીકે બારેમેં, જે સો હવા, જિસમેં

صِرَاصَابَتْ حَرَّتْ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْ وَمَا ظَلَمَهُمُ

પાલા હે, વોહ પહોંચી એક કોમકી ખેતી પર જિન્હોને ખુદ અપના બિગાડ રખા થા, તો ઉસકી ખેતીકો તબાહ કર દિયા ઉસ હવાને, ઓર ઉન પર અલ્લાહ

اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

ને ઝુલ્મ નહીં ફરમાયા લેકિન વોહ ખુદ અપને ઊપર ઝાલિમ હૈં (૧૧૭) ઐ ઈમાનવાલો ! ન

تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتُونَكُمْ خَبْرًا وَّذُومًا

બનાઓ રાઝદાર અપને કિસી ગૈરકો, વોહ ન છોડ રખેંગે કુછ બદખવાહીમેં. ઉનકી તો આરઝૂ

عَنْكُمْ قَدْ بَدَتْ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي

હે, જિતની દુશ્વરી તુમહેં હો. ઉનકે મુંહસે ઉનકા બુઝ ઝાહિર હો ચુકા. ઓર વોહ જો ઉનકે સીને

صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

છુપાએ હૈં બહોત બડા હે, હમને સારી નિશાનિયાં તુમહારે લિયે બયાન કર દીં, અગર તુમ અક્લસે કામ લો (૧૧૮)

هَآأَنْتُمْ أَوْلَىٰ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ

સુનો કિ એક તો તુમ હો, તો તુમ ઉનકો દોસ્ત રખતે હો, ઓર વોહ તુમકો દોસ્ત નહીં રખતે, ઓર તુમ કુલ કિતાબકો માનતે હો,

وَإِذَا الْقَوْمُ قَالُوا آمَنَّا وَاذْأَخَلُوا عَصُوا عَلَيْكُمُ الْكَافِرِينَ

ઓર વોહ જબ તુમસે મિલે, તો કેહ દિયા કિ હમ ભી માન ચુકે. ઓર જબ અલગ હૂએ, તો ચબા ડાલા તુમ પર ઉંગલિયોંકો

الْغَيْظُ قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٩﴾

ગુસ્સેસે. કેહ દો કિ મર જાઓ અપની જલનમેં. બે-શક અલ્લાહ જાનતા હે સીનોંવાલી બાતોંકો (૧૧૯)

إِنْ تَسْسِسْكُمْ حَسَنَةً تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةً يَّفْرِحُوا

અગર તુમકો ફાઈદા હો, તો બુરા લગે ઉનકો, ઓર અગર તુમકો કોઈ નુક્સાન પહોંચે, તો ઉસસે વોહ ખુશ હોં.

بَهَا وَإِنْ تُصِيبُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ

ઓર અગર તુમ સફ્ર કરો ઓર પરહેઝગારીસે કામ લેતે રહો, તો ન બિગાડ સકેગા તુમહારા, ઉનકા મક કુછ. બે-શક અલ્લાહ

بِمَا يَعْمَلُونَ فُحِيظًا ﴿٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكُمُ الْمُؤْمِنِينَ

ઉનકે કરતૂતોંકો ઘેરનેવાલા હે (૧૨૦) ઓર યાદ કરો જબ તુમ સુબહકો નિકલે અપને ઘરસે, કિ બિઠા દો મુસલમાનોંકો

مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتٌ مِّنْكُمْ

જંગકે મોરચોં પર, ઓર અલ્લાહ સુનનેવાલા જાનનેવાલા હે (૧૨૧) જબકિ કસ્ટ કર લિયા થા તુમહારે દો ગિરોહોંને,

أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۲۲﴾

કિ બુઝાદિલી કર જાએ જબકિ અલ્લાહ ઈન દોનોંકા મદદગાર હે, ઓર અલ્લાહ હી પર ઈમાનવાલે ભરોસા રખે (૧૨૨)

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

ઓર બે-શક મદદ દી તુમકો અલ્લાહને બદરમેં, જબકિ તુમ બે-સરો સામાન હો. તો ડરો અલ્લાહકો, કિ અબ

تَشْكُرُونَ ﴿۱۲۳﴾ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّكُمْ

શુક ગુઝાર હો જાઓ (૧૨૩) જબ તુમ કેહ રહે થે મુસલમાનોંકો, કિ કયા તુમહે કાફી નહીં કિ મદદ ફરમાએ તુમ્હારી

رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزِلِينَ ﴿۱۲۴﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَ

તુમ્હારા પરવરદિગાર, તીન હઝાર ફરિશ્તોંસે, જો ઉતારે ગએ હોં (૧૨૪) હાં હાં અગર સબ્ર કરો ઓર

تَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُبَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلْفٍ

પરહેઝગારી કરો, ઓર સબ દુશ્મન આ પડેં તુમ પર ઉસી દમ, તો મદદ કરેગા તુમ્હારી તુમ્હારા ૨બ પાંચ હઝાર

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ

નિશાનીવાલે ફરિશ્તોંસે (૧૨૫) ઓર નહીં કિયા ઈસકો અલ્લાહને, મગર ખુશ કરનેકો તુમહેં,

وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ

ઓર તાકિ તુમ્હારે દિલ મુત્મઈન હો જાએ. ઓર નહીં હે મદદ મગર અલ્લાહકે પાસસે ગલ્બેવાલા

الْحَكِيمِ ﴿۱۲۶﴾ لِيَقْطَعَ طَرَقًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا

હિકમતવાલા (૧૨૬) તાકિ કાટ દે એક કનારા ઉનકા, જિન્હોંને કુફ્ર કિયા, યા ઉનકો ઝલીલો ખ્વાર કર દે, તો વોહ લોટે

خَائِبِينَ ﴿۱۲۷﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ

ના-મુરાદ હો કર (૧૨૭) નહીં હે તુમ્હારી જિમ્મેદારી ઈસ બારેમેં કુછ, કિ યા અલ્લાહ તોબા કરા લે ઉનસે, યા

يُعَذِّبُهُمْ فَأِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۲۸﴾ وَبِاللَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

અઝાબ દે ઉનકો, કયૂંકિ વોહ સબ ઝાલિમ હેં (૧૨૮) ઓર અલ્લાહ હી કા હે જો કુછ આસ્માનોં ઓર જો કુછ

الْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ

ઝમીનમેં હે. બખ્શે જિસે ચાહે, ઓર અઝાબ દે જિસકો ચાહે. ઓર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા

رَحِيمٌ ﴿۱۲۹﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً

રહમતવાલા હે (૧૨૯) એ ઈમાનવાલો ! મત ખાઓ સૂદ દૂનાદૂન.

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۳۰﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۳۱﴾

اور اٹھو اللہ کی ڈر کہ تم بچ سکو (۱۳۰) اور بھو اٹھو آگ سے جو تیار کی گئی ہے کافروں کے لیے (۱۳۱)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ

اور اطاعت کرو اللہ اور رسول کو کہ تم رحم کیے جاؤ (۱۳۲) اور جلدی کرو معاف کرنے کی طرف

مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۳﴾

اپنے رب کی، اور جنت کی طرف، جس کی चौکائی ہے سارے آسمان اور زمین، تیار رہی گئی ہے پرہیزگاروں کے لیے (۱۳۳)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكُظَّيْنِ الْغَيْظِ

جو بخشش کرتے ہوشیاری میں اور تنگدستی میں، اور پی جاننے والے غصے سے،

وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۴﴾ وَالَّذِينَ

اور بخشتے ہیں لوگوں سے، اور اٹھتا ہوتا ہے اچھے کرنے والوں کی (۱۳۴) اور وہ جو

إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا

کہ گنہگار ہوئے یا خود کو ظلم کیا تو یاد کیا اللہ کو، پھر معاف مانگا

لِذُنُوبِهِمْ ۚ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ مَا

اپنے گناہوں کی، اور کبھی گناہ نہ کیا اٹھتا ہوتا ہے... اور ہرگز نہ کیا اس پر جو

فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۵﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ

کہ گنہگار ہوئے وہ جانتے ہیں (۱۳۵) اُن کے لیے جزا ہے معاف کرنے سے رب سے،

وَجَنَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ

اور جنت ہے جس سے نیچے نہریں بہتی ہیں، وہاں رہیں گے۔ اور کیا اجر ہے

الْعَمِلِينَ ۗ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

کے کرنے والوں کی۔ پہلے سے سنیں گے۔ سو گئے زمین میں،

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۱۳۶﴾ هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ ۚ

تو دیکھو کہ کیا تھا کفاروں کے لیے (۱۳۶) یہ بیان ہے لوگوں کے لیے، اور

هُدًى وَ مَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۷﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَأَنْتُمْ

راہنما و نصیحت ہے پرہیزگاروں کے لیے (۱۳۷) اور نہ ہمت نہ کرو، اور نہ غم کرو، اور تم

الَاعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۹﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ

બુલંદ ઓર ગાલિબ હો, અગર હો તુમ ઈમાનવાલે (૧૩૯) અગર લગે તુમકો ઝખ્મ, તો બે-શક લગ ચુકા હે

الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۖ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ

કોમે દુશ્મનકો ભી ઈસી તરહકા ઝખ્મ. ઓર યહ અથ્યામ હમ બારી બારી ફેરતે હૈં ઈનકો લોગોમે, ઓર તાકિ મા'લૂમ કરા દે

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَخَذَ مِنْكُمْ شَهَادَةً ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

અલ્લાહ ઈનકો, જો ઈમાન લાએ. ઓર બનાએ તુમ મેંસે કુછ શહાદતવાલે. ઓર અલ્લાહ નહીં પસન્દ ફરમાતા

الظَّالِمِينَ ۚ وَلِيَحْصِيَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَحَقِّقَ الْكُفْرِينَ ﴿۱۴۰﴾

ઝાલિમાકો (૧૪૦) ઓર તાકિ ખાલિસ ખરા કરા દે અલ્લાહ ઉનકો, જો ઈમાન લાએ, ઓર મિટા ડાલે કાફિરોકો (૧૪૧)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

ક્યા તુમને ખયાલ કર રખા હે કિ જન્નતમેં જાઓગે, ઓર અભી મા'લૂમ કરાએગા અલ્લાહ ઉનહેં, જિન્હોને તુમ મેંસે જિહાદ

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۱﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَسْكُنُونَ الْمَوْتَ مِنْ

ક્રિયા હે, ઓર અભી મા'લૂમ કરાએગા સબ્ર કરનેવાલોકો (૧૪૨) ઓર તુમ બડી આરજૂ રખતે થે મરનેકી,

قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۱۴۲﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ

કબલ ઈસકે કિ મોતસે મિલો, તો અબ તો તુમને ઉસકો દેખ લિયા અપની નઝરસે (૧૪૩) ઓર નહીં હૈં મુહમ્મદ

إِلَّا رَسُولٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ نَأْتِ أَوْفِيلَ

મગર એક રસૂલ. બે-શક ગુઝરે ઉનસે પહલે સારે રસૂલ. તો ક્યા અગર વોહ ઈન્તકાલ કરેં યા શહીદ કર દિયે

أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ

જાએ, તો તુમ પલટ જાઓગે ઉલ્ટે પાંવ ? ઓર જો ઉલ્ટે પાંવ પલટે, તો કુછ ન

يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۖ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۳﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

બિગાડ સકેગા અલ્લાહકા. ઓર અલ્લાહ જલ્દ જઝા દેગા શુક ગુઝારોકો (૧૪૪) ઓર કિસી જાનકો હક નહીં

أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ كَتَبَ مُوَجَّلًا ۖ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا

કિ મર જાએ બગેર હુકમ અલ્લાહકે, લિખા હુવા હે વક્ત મુકરર કર્દા. ઓર જો યાહે દુન્યાકા ફલ

نُؤْتِيهِ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ مِنْهَا ۖ وَسَنَجْزِي

તો હમ ઉસકો ઉસસે દેં. ઓર જો યાહે આખિરતકા ધવાબ, તો હમ ઉસકો ઉસસે દેં. ઓર જલ્દ હમ જઝા દેંગે

الشَّكْرِينَ ﴿۱۴﴾ وَكَأَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا

શુક્રવાલોંકો (૧૪૫) ઔર કિતને પૈગમ્બરોંને જિહાદ કિયા, જિનકે સાથ બ કષરત અલ્લાહવાલે થે, તો વોહ

وَهُنَّوَالِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا

સુસ્ત ન હૂએ ઈસ મુસીબતસે, જો ઉનકો પહોંચી અલ્લાહકી રાહમેં, ઔર ન કમઔર પડે, ઔર ન દબે.

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا

ઔર અલ્લાહ દોસ્ત રખતા હે સબ્ર કરનેવાલોંકો (૧૪૬) ઔર ન થા ઉનકા કુછ કેહના, સિવા ઈસકે કિ હુઆ કી, “પરવરદિગારા

اعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا

હમકો બખ્શ દે, હમારે ગુનાહોંકો ઔર હમારી જિયાદતીકો અપને કામમેં, ઔર હમકો પાબિત કદમ રખ ઔર હમારી મદદ ફરમા

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۶﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ

કાફિર કૌમ પર” (૧૪૭) તો દિયા ઉનકો અલ્લાહને હુ-યાકી ભલાઈ, ઔર ધવાબે આબિરત

الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ

કી ખુબી. ઔર અલ્લાહ દોસ્ત રખતા હે એહસાન કરનેવાલોંકો (૧૪૮) અય ઈમાનવાલો ! અગર

تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۸﴾

કહે પર ચલોગે ઉનકે જો કાફિર હેં, તો લોટા દેંગે તુમકો ઉલ્ટે કદમ, તો તુમ હી ઉલ્ટે ઘાટા ઉકાઓગે (૧૪૯)

بَلِ اللَّهِ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿۱۹﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ

બલિકે અલ્લાહ તુમ્હારા મૌલા હે, આર વોહ સબસે બેહતર મદદગાર હે (૧૫૦) જલ્દ ડાલ દેંગે હમ દિલોંમેં

الَّذِينَ كَفَرُوا وَالرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ

ઉનકો જો કાફિર હેં રો’બ કો કયૂંકિ ઉન્હોંને શરીક બનાયા અલ્લાહકા ઉસકો, જિસકી અલ્લાહને કોઈ સનદ નહીં ઉતારી.

وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوًى الظَّالِمِينَ ﴿۲۰﴾ وَلَقَدْ مَدَدْنَاكُمْ

ઔર ઉનકા ઠિકાના જહન્નમહે. ઔર કિતના ખુરા હે ઠિકાના ઝાલિમોંકા (૧૫૧) ઔર બે-શક ઝરૂર સચ કર દિખાયા તુમકો

اللَّهُ وَعَدَاكَ إِذْ تُخْسِنُونَ بِلَادِنَا حَتَّىٰ إِذَا فِشَلْتُمْ وَتَوَارَعْتُمْ

અલ્લાહને અપને વા’દેકો, જબકિ તુમ કત્લ કર રહે થે ઉનકો, ઉસકે હુકમસે, યહાં તક કિ જબ તુમ બુઝિદલ હો ગએ

فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مَنِ بَعْدَ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ

ઔર તા’મીલે હુકમમેં ઝગડને લગે, ઔર ના-ફરમાની કી, બા’દ ઈસકે કિ દિખા દિયા તુમકો જો તુમ ચાહતે હો. તુમમેં કોઈ

مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمَنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ ثُمَّ صَرَفَكُمْ

યાહે દુન્યાકો ઓર કોઈ યાહે આખિરતકો. ફિર તો ફેર દિયા તુમકો

عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى

ઉનકી જાનિબસે, તાકિ આઝમાએ તુમકો, ઓર બે-શક ઉસને તુમકો મુઆફી દે દી, ઓર અલ્લાહ ફઝલવાલા હે

الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ

ઈમાનવાલોં પર (૧૫૨) જબ તુમ ચઢે ચલે જાતે થે ઓર મુડતે ન થે કિસી પર, ઓર રસૂલ

يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لَكِيْلًا تَخْرُجُوا عَلَى مَا

તુમકો બુલા રહે થે તુમહારી પિછલી જમાઅતમેં, તો ગમકે બદલે તુમકો ગમ દિયા, તાકિ રન્જ કરો ઉસ પર

فَاتِكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ

જો જાતા રહા તુમસે, ઓર ન ઉસ પર જો આ પડે તુમ પર, ઓર અલ્લાહ બા-ખબર હે જો તુમ કરો (૧૫૩) ફિર ઉતારા તુમ પર

مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ

ગમકે બા'દ પુર સુકૂન નીંદ જો તુમ મેંસે એક જમાઅત પર છા રહી થી, ઓર એક જમઈયત

أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۖ

ઉનકો ગમમેં ડાલ દિયા થા ઉનકી જાનોંને, ગુમાન રખતે થે અલ્લાહસે નાહક, જાહિલિયતકા ગુમાન.

يَقُولُونَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۚ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ

કહે, કિ “ઈખ્તિયાર તો બિલકુલ

لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ

અલ્લાહકા હે.” છુપાતે હેં અપને અન્દર વોહ, જો ઝાહિર નહીં કરતે. તુમસે કેહતે હેં કિ અગર

لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۖ مَا قَتَلْنَا هَهُنَا ۖ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

હમેં કુછ ઈખ્તિયાર હોતા, તો હમ યહાં મારે ન જાતે. કેહ દો અગર તુમ અપને ઘરોંમેં હોતે

لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ

ઝરૂર નિકલ આતે વોહ, લિખ દિયા ગયા હે જિન પર કતલ હો જાના અપની અપની કતલ ગાહમેં, ઓર તાકિ આઝમાએ

اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُخَصَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

અલ્લાહ જો તુમહારે સીનોંમેં હે, ઓર તાકિ છાંટ કર રખ દે જો તુમહારે દિલોંમેં હે. ઓર અલ્લાહ

يَذَاتِ الصُّدُورِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ

સીનોંકી બાતકો જાનતા હે (૧૫૪) બેશક જો લોગ ફિર ગએ તુમ મેંસે, જિસ દિન મિલી દોનોં ફોજેં,

إِنَّمَا اسْتَكْرَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ

ઉનકો શૈતાન હી ને ડગમગા દિયા, બ સબબ ઉસકે જો બા'ઝ કમાઈ કી થી ઉન્હોંને. ઓર બે-શક ઝરૂર અલ્લાહને મુઆફ ફરમા દિયા

عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

ઉનસે. બે-શક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા હિલ્મવાલા હે (૧૫૫) ઐ મુસલ્માનો ! મત

تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي

હો ઉનકી તરહ જિન્હોંને કુફ કિયા, ઓર અપને ભાઈયોંકે લિયે કહા, જબ કિ વોહ સફર ગએ

الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا

ઝમીનમેં યા મુજાહિદ થે, કિ અગર હોતે હમારે પાસ તો ન મરતે, ઓર ન કતલ કિયે જાતે.

لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ

તાકિ કર દે અલ્લાહ ઉસકો હસરત ઉનકે દિલોંમેં. ઓર અલ્લાહ જિવાતા હે ઓર મારતા હે.

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَيْنَ قَتَلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ઓર અલ્લાહ જો કરો દેખ રહા હે (૧૫૬) ઓર બે-શક અગર તુમ શહીદ કર દિયે ગએ અલ્લાહકી રાહમેં

أَوْ مِتُّمْ لَسَغْفَرُهُ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝

યા મરે, તો અલ્લાહકી બખ્શિશ ઓર રહમત ઝરૂર ઝયાદા બેહતર હે ઉસસે જો વોહ કાફિર જમા કરેં. (૧૫૭)

وَلَيْنَ مِتُّمْ أَوْ قَتَلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ تَحْشَرُونَ ۝ فَبِمَا رَحْمَةٍ

ઓર બે-શક તુમ અગર મરે યા શહીદ કિયે ગએ, તો ઝરૂર અલ્લાહ હી કી તરફ ઉઠાએ જાઓગે (૧૫૮) તો અલ્લાહ કી રહમત હી કા

مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ ظَظًّا غَلِيظًا لَّالْقَلْبَ لَا تُفَضُّوا

સબબ હે કિ તુમ નર્મ દિલ હૂએ ઉનકે લિયે. ઓર અગર હોતે તુમ તબીઅતકે તુન્દ ઓર દિલકે સખ્ત, તો ઝરૂર વોહ સબ

مِّنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي

ઈધર ઉધર હો જાતે તુમ્હારે ગિર્દસે, તો ઉનકો મુઆફ કરો ઓર ઉનકે લિયે બખ્શાઈશ ચાહો, ઓર કામમેં ઉનસે

الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

મશ્વરા લિયા કરો, ફિર જબ તુમને મઝબૂત ઈરાદા કર લિયા, તો અલ્લાહ પર ભરોસા રખો. બેશક અલ્લાહ દોસ્ત રખતા હે

الْمُتَوَكِّلِينَ ۝۹۰ اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ

તવક્કલવાલોંકો (૧૫૯) અગર મદદ ફરમાએ તુમ લોગોંકી અલ્લાહ, તો કોઈ તુમહારે ઊપર ગાલિબ નહીં, ઓર અગર

يَخْذُ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ

છોડ દે તુમ લોગોંકો, તો કોન વોહ હે જો તુમહારી મદદ કરે ઉસકે બા'દ. ઓર અલ્લાહ હી પર

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۹۱ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّعْلَلَ وَمَنْ يَّعْلَلْ

ભરોસા રખે ઈમાનવાલે (૧૬૦) મુસ્કિન નહીં નબીકે લિયે કિ કુછ દબા બેઠે. ઓર જો શખ્સ કુછ દબા લે,

يَأْتِ بِغُلٍّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَ

વોહ લાએગા જો કુછ દબા લિયા હે કયામતકે દિન. ફિર ભરપૂર દિયા જાએગા હર એક જો કમા રખા હે, ઓર

هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝۹۲ اَفَمَنْ اَتْبَعَ رِضْوَانِ اللّٰهِ كَسَىٰ بَاءً بِسَخِطِ

વોહ ગુલ્મન કિયે જાએગે (૧૬૧) તો કયા જિસને પૈરવીકી અલ્લાહકી મરઝીકી, વોહ ઉસકી તરહ હે જો લોટ, આયા

مِّنَ اللّٰهِ وَمَا وَهْ جَهَنَّمَ وِبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝۹۳ هُوَ دَرَجَتٌ عِنْدَ

અલ્લાહકે ગઝબ મેં, ઓર ઉસકા ઠિકાના જહન્નમ હે? ઓર કયા બુરી ફિરનેકી જગહ હે (૧૬૨) વોહ અલ્લાહકે યહાં દરજા

اللّٰهُ وَاللّٰهُ بِصِيرٍ كَيْسًا يَعْمَلُونَ ۝۹۴ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

દરજા હેં, ઓર અલ્લાહ ઉનકે કિયેકો દેખનેવાલા હે (૧૬૩) અલબત્તા બે-શક એહસાન ફરમાયા અલ્લાહને ઈમાનવાલોં પર,

اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَ

જો ભેજા ઉનમેં રસૂલ, ઉન્હીંસે, તિલાવત કરે ઉન પર અલ્લાહકી આયતેં, ઓર

يُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۝۹۵ وَاِنْ كَانُوا مِن

પાક કરે ઉનકો, ઓર સિખાએ ઉનકો કિતાબ વ હિક્મત? વરના ઝરૂર વોહ લોગ પહલેસે

قَبْلُ لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۹۶ اَوَلَمَّْا اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ

ખુલી ગુમરાહીમેં થે (૧૬૪) કયા જબ પહોંચી તુમકો એસી મુસીબત કિ તુમ ખુદ મુસીબત

اَصَبْتُمْ مِّثْلِيْهَا قُلْتُمْ اِنِّيْ هَٰذَا قُلُّ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ

દે ચુકે થે ઉસસે દૂની, તો તુમ કેહને લગે કિ યહ કહાંસે, જવાબ દો કિ વોહ ખુદ તુમહારી તરફસે હે.

اِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۹۷ وَمَا اَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتٰقٰی

બે-શક અલ્લાહ હર ચાહે પર કુદરતવાલા હે (૧૬૫) ઓર જો કુછ મુસીબત આઈ તુમ પર, જિસ દિન મિલી

الْجَمْعُ فِي بَادِنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

દોનો ફોજે, તો યહ અલ્લાહકે હુકમસે, ઓર તાકિ મા'લૂમ કરા દે ઇમાનવાલોંકો (૧૬૬) ઓર તાકિ મા'લૂમ કરા દે ઉનકો જો

نَافِقُوًا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا

મુનાફિક હુએ, ઓર ઉનકો હુકમ દિયા ગયા કિ આઓ અલ્લાહકી રાહમેં જિહાદ કરો, યા દુશ્મનોંકો હટાઓ,

قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمِيذٍ أَقْرَبُ

બોલે, અગર હમ જાન લેતે લડાઈ હોનેકો, તો ઝરૂર તુમહારી પેરવી કર ચુકે હોતે. વોહ લોગ એલાનિયા કુફરસે આજ ઝયાદા

مِنْهُمْ لِلْإِيْمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

નઝદીક હેં, બ-નિસ્બત ઇમાનકે. કેહતે હેં અપને મુંહસે જો નહીં હેં ઉનકે દિલમેં.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝ الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانُهُمْ وَقَعَدُوا

ઓર અલ્લાહ ખુબ જાનતા હેં જો વોહ છુપાતે હેં (૧૬૭) જિન્હોંને કહા અપને રિશ્તેકે ભાઈયોંકે લિયે ઓર ખુદ

لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأْوَا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ

બેઠ રહે, કિ અગર હમારે કહે પર ચલે હોતે, તો કતલ ન કિયે જાતે. જવાબ દો, કિ “તુમહી હટા હો અપને સે મોતકો અગર

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

સચ્ચે હો” (૧૬૮) ઓર ખયાલ ભી ન કરના જો શહીદ કિયે ગએ અલ્લાહકી રાહમેં

أَمْوَالًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْسِلُونَ ۝ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ

ઉનકો મુદા, બલકિ ઝિન્દા હેં, અપને રબકે પાસ રોઝી દિયે જાતે હેં (૧૬૯) ખુશ ખુશ ઉસસે જો દિયા હેં ઉન

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ

કો અલ્લાહને અપને ફઝલસે. ઓર શાદ હો રહે ઉનસે, જો અભી નહીં મિલે ઉનસે

مِنْ خَلْفِهِمْ ۖ الْأَخَوُفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ يَسْتَبْشِرُونَ

બા'દવાલે. કિ ન ઉન પર કોઈ ખોફ હેં ઓર ન વોહ રન્જદા હોં.. (૧૭૦).. શાદ શાદ હો રહે હેં

بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

અલ્લાહકી ને'મત વ ફઝલસે. ઓર યહ કિ બે-શક અલ્લાહ નહીં બેકાર કરતા ઇમાનવાલોંકે અજર કો (૧૭૧)

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ

જો બુલાને પર હાઝિર હો ગએ અલ્લાહ વ રસૂલકે, બા'દ ઈસકે કિ પહોંચ ચુકા થા ઉનકો ઝખમ,

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝۱۴۲

उनके लिये जिनोंने अच्छे काम किये उनमेंसे और परहेजगार हुआ, बड़ा धर्मात्मा है (१७२) वोह जिनसे लोगों

لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فزادهم

ने कहा, कि भे-शक लोगोंने अक जमर्ध्यत बना ली है तुम्हारे लिये, तो उनको डरो, तो उस भयरने बढ़ा

إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۝۱۴۳

दिया उनको ईमानमें, और बोले कि काफी है हमारे लिये अल्लाह, और केसा अच्छा कारसाज है (१७३) तो वोह लौटे

بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ لَمْ يَسْسِرْهُمْ سُوءٌ ۖ وَاتَّبَعُوا

अल्लाहकी ने'मत व फ़ज़लके साथ. न छुवा उनको किसी बुराईने. और वोह यले

رِضْوَانِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۝۱۴۴

अल्लाहकी मरज़ी पर. और अल्लाह बडे़ फ़ज़लवाला है (१७४) बस यल

الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن

शैतान ही है डरवाता है अपने दोस्तोंसे. तो तुम उनको न डरो. तुम तो मुजसे डरो, अगर

كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۴۵ وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

ईमानवाले हो (१७५) और न रज्जहा करें तुमको जो दोड कर रहे हैं कुफ़में.

إِنَّهُمْ لَن يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ إِلَّا يَجْعَلْ لَهُمْ حَطًّا

बिलाशुभल वोह कुछ न बिगाड सकेंगे अल्लाहका. अल्लाह याहता है कि न रभे उनके लिये कोई हिससा

فِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۴۶

आभिरतमें. और उनके लिये बडा अज़ाब है (१७६) भे-शक जिनोंने भरीदा कुफ़को

بِالْإِيمَانِ لَن يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۴۷

ईमानके बदले, डरगिज न बिगाड सकेंगे अल्लाहका कुछ, और उनके लिये दुभ देनेवाला अज़ाब है (१७७) और न

يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ نُسْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لَّا نَفْسِهِمْ إِنَّمَا

गुमान करें काफ़िर लोग, कि जो डम हील देते हैं उनको, यल बेहतर है उनके लिये. डम

نُسْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۱۴۸

हील देते हैं उनको सिर्फ़ इस लिये, कि धुल बढ़े गुनाहमें, और उनके लिये रुस्वाकुन अज़ाब है (१७८) नहीं है

اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ

अल्लाह, कि छोड दे तुम मुदरथाने इस्लामको जिस पर हो, यहां तक कि अलग कर दे भभीषको

مِّنَ الطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ

अच्छेसे. और नहीं है अल्लाह, कि आगाही भप्शे तुम सबको गैब पर, लेकिन

اللَّهُ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۚ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ

अल्लाह चुन लेता है अपने रसूलोंसे जिसे चाहे, तो मान जाओ अल्लाह और उसके रसूलोंको.

وَإِنْ تَوَمَّنْوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۖ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ

और अगर मान जाओ और परहेजगारी करो तो तुम्हारे लिये बडा अज्र है (१७८) और न भयाव करें जो

يَبْخُلُوْنَ بِمَا اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ اَللّٰهُمَّ بَلْ هُوَ

कन्जूसी करते हैं ईसमें, जो दे दिया है उनको अल्लाहने अपने इज़्जसे, कि वोह बेहतर है उनके लिये. बल्कि वोह

شَرٌّ لّٰهُمَّ ۚ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَٰخِلُوْا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ وَاللّٰهُ مِيْرَاثُ

भुरा है उनके लिये, जल्द तौक पडनाअे जाअेंगे उसका, जिसमें कन्जूसी की है, कयामतके दिन. और अल्लाह ही

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۷۹ لَقَدْ سَمِعَ

के लिये वारिषी आस्मानों और जमीनकी. और अल्लाह तुम्हारे सब कियेसे भा भबर है (१८०) बे-शक ज़रर सुना

اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَنَحْنُ اَغْنِيَاۥهُ

अल्लाहने उनकी बोली, जो बोले कि “अल्लाह मोहताज है और हम तवंगर हैं”...

سَكَتُبْ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاۥ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَنَقُوْلُ

अब हम उनके कहे को लिभ रभेंगे, और उनका कत्ल करना पैगम्बरोंको नाइक, और कहेंगे कि

ذُوْثُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝۱۸۰ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ وَ

याओ आगका अजाभ (१८१) यह भटला उसका, जो पडले कर रभा है तुम्हारे हाथोंने, और

اَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ لِّلْعٰبِدِيْنَ ۝۱۸۱ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ

बे-शक अल्लाह नहीं है ज़ुल्म करमानेवाला भन्दोंके लिये (१८२) जिन्होंने कहा, कि बे-शक अल्लाहने

عَهْدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْاٰنٍ تَاْكُلُهُ

हमसे अइह लिया है, कि न मानें किसी रसूलको, यहां तक कि वोह ले आअे ऐसी कुरआनी, जिसको भा जाअे

النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّمَى

આગ. તુમ જવાબ દો કિ લાએ તુમહારે પાસ બોહતેરે રસૂલ મુઝસે પહલે રૌશન નિશાનિયોંકો, ઔર વોહ

قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۸۳﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ

જિસકો તુમને કહા, તો ક્યું શહીદ કર ડાલા તુમને ઉનકો, અગર તુમ સચ્ચે થે (૧૮૩) ફિર અગર ઉન્હોંને તકઝીબ કર દી તુમહારી

فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَ

તો બે-શક તકઝીબ કિયે ગએ બોહતેરે રસૂલ તુમસે પહલે, જો લાએ થે રૌશન નિશાનિયાં ઔર સહીફે ઔર

الْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿۱۸۴﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ

રૌશન કિતાબ (૧૮૪) હર એક ચખનેવાલા હે મૌતકા. ઔર પૂરા પૂરા દિયે જાઓગે

أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿۱۸۵﴾ فَمَن زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ

અપના સારા અજ કયામત હી કે દિન. તો જો બચા લિયા ગયા જહન્નમસે ઔર દાખિલ કિયા ગયા જન્નતમેં,

فَقَدْ قَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿۱۸۶﴾ لَتُبْلَوُنَّ

તો બે-શક કામિયાબ હુવા. ઔર નહીં હે દુન્યાવી જિન્દગી, મગર ધોકેકી પૂંજી (૧૮૫) ઝરૂર આઝમાએ જાઓગે.

فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

અપને અપને માલ ઔર જાનમેં... ઔર ઝરૂર સુનોગે ઉનસે, જિનકો કિતાબ દી ગઈ

مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا

તુમસે પહલે, ઔર ઉનસે, જિન્હોંને શિર્ક કિયા હે, બહોત કુછ મૂઝી બાતેં. ઔર અગર તુમ લોગ સબ્ર કરો

وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۱۸۷﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

ઔર મુત્તકી રહો, તો યહ બડી હિમ્મતકા કામ હે (૧૮૬) ઔર જબ કિ લિયા થા અલ્લાહને મઝબૂત વા'દા

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُن مِّنْهُمْ

ઉનકા, જિનકો કિતાબ દી ગઈ, કિ ઝરૂર બયાન કર દોગે તુમ લોગોંસે, ઔર ન છુપાઓગે ઉસકો.

فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ

તો ફેંક દિયા ઉન્હોંને ઉસે અપની પીઠ પીછે, ઔર લિયા ઉસકે બદલેમેં કીમત ઝલીલ થીઝ. તો કિતના બુરા હે

مَا يَشْتَرُونَ ﴿۱۸۸﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ

જો વોહ લેતે હેં (૧૮૭) હરગિઝ ખયાલ ન કરો, કિ જો ખુશ હોતે હેં અપને કિયેસે, ઔર થાહતે હેં

أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ

કિ તા'રીફ કિયે જાએ ઉસસે, જિસકો કિયા હી નહીં, તો ઉનકો યહ ન ખયાલ કરો કિ અઝાબસે બચાવ મેં હેં.

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ

ઔર ઉન્હીકે લિયે દુખ દેનેવાલા અઝાબ હે (૧૮૮) ઔર અલ્લાહ હી કે લિયે હે આસ્માનોં ઔર ઝમીનકી મિલ્કિયત. ઔર અલ્લાહ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

હર ચીઝ પર કુદરતવાલા હે (૧૮૯) બે-શક ! આસ્માનોં ઔર ઝમીનકે પેદા કરનેમેં,

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَايَتٍ لِّلأُولَىٰ ۚ أَلَّا يَكْفُرُوا ۚ الَّذِينَ

ઔર રાત ઔર દિનકે અદલને બદલનેમેં, ઝરૂર નિશાનિયાં હેં અકલવાલોંકે લિયે (૧૯૦) જો

يَدْكُرُونَ ۚ اللَّهُ قَيُّمٌ ۖ وَفَعُودًا ۖ وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ

યાદ કિયા કરેં અલ્લાહકો ખડે ઔર બેઠે ઔર કરવટોં પર, ઔર ગોરો ફિક કરેં

فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا

આસ્માનોં ઔર ઝમીનકી પેદાઈશમેં. પરવરદિગારા નહીં પેદા ફરમાયા તૂને ઈસકો બેકાર.

سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلُ النَّارَ

પાક હે તૂ, તો બચા લે હમકો જહન્નમસે (૧૯૧) પરવરદિગારા બે-શક જિસે ડાલ દે જહન્નમમેં.

فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ أَنْصَارٍ ۝ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا

તો તૂને રુસ્વા કર દિયા ઉસકો. ઔર નહીં હેં ઝાલિમોંકે લિયે કોઈ મદદગાર (૧૯૨) પરવરદિગારા બે-શક હમને સુના

مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِنْسَانِ أَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ ۖ فَامْتَا ۚ رَبَّنَا

એક મુનાદી કો, કિ એ'લાન કરતે હેં ઈમાનકે લિયે, કિ લોગો અપને પરવરદિગારકો માન જાઓ, તો હમ તો માન ગએ. પરવરદિગારા

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا ۖ وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا ۖ وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۝

બખ્શ દે હમારે ગુનાહોંકો ઔર મિટા દે હમારે ગુનાહોંકો, ઔર વફાત દે હમકો નેક કિરદારોંકે સાથ (૧૯૩)

رَبَّنَا وَابْتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ

પરવરદિગારા દે હમકો, જો તૂને હમસે વા'દા ફરમાયા અપને રસૂલોં પર, ઔર ન રુસ્વાઈ દે હમકો કયામતકે દિન.

إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِعَادَ ۖ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَتَىٰ لَا

બેશક તૂ નહીં ખિલાફ કરતા વા'દેકા (૧૯૪) તો કબૂલ ફરમા લિયા ઉનકી દુઆકો ઉનકે રબને, કિ બે-શક મેં

أُضِيعَ عَمَلٌ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذِكْرٍ أَوْ أَنْتَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ

આએઅ નહીં કરતા કામ કિસી કામીકા તુમ મેંસે, મર્દ હો યા ઓરત, તુમમેં સબ એક દૂસરે

بَعْضٍ ۚ قَالَ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا

સે હેં. તો જિન્હોંને હિજરતકી ઓર નિકાલે ગએ અપને ઘરોંસે, ઓર સતાએ ગએ

فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا الْأَكْفَرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

મેરી રાહમેં, ઓર વોહ લડે ઓર શહીદ કિયે ગએ, ઝરૂર મિટા દૂંગા ઉનસે ઉનકે ગુનાહોંકો,

وَلَا دُخْلَهُمْ جَلَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ

ઓર ઝરૂર દાખિલ કરૂંગા ઉનકો જન્નતોંમેં, કિ બહા કરેં જિનકે નીચે નહરેં, અલ્લાહકી તરફ

عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝ لَا يَغْرَثُكَ

સે ધવાબ. ઓર અલ્લાહ, ઉસીકે પાસ ધવાબકા હુસ્ન હે (૧૮૫) હરગિઝ ન ધોકા દે

تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۖ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ

તુમ્હારે લોગોંકો એંઠતે ફિરના કાફિરોંકા શહરોંમેં (૧૮૬) થોડા બરતના હે... ફિર ઉનકા ઠિકાના

جَهَنَّمَ ۖ وَيَسَّ الْبِهَادُ ۖ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَلَّتْ

જહન્નમ હે. ઓર કેસા બુરા બિસ્તર હે (૧૮૭) લેકિન જો ડરા કિયે અપને રબકો, ઉનકે લિયે જન્નતેં હેં,

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلْدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ

બેહ રહી હેં ઉનકે નીચે નહરેં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં, મેહમાની અલ્લાહકી તરફ

اللَّهُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّازِرِينَ ۖ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

સે. ઓર જો અલ્લાહકે પાસ હે, ઝૂયાદા બેહતર હે નેફકારોંકે લિયે (૧૮૮) ઓર બેશક બા'ઝ અહલે કિતાબ હેં

لَسَنَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ

કિ માનેં અલ્લાહકો, ઓર જો ઉતારા ગયા તુમ પર, ઓર જો ઉતારા ગયા ઉન પર,

خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ

દબે લયે અલ્લાહકે સામને, નહીં લેતે અલ્લાહકી આયાતકે બદલે કીમત કમ હકીકત. વોહ હેં

لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ لَا يَأْتِيهَا

જિનકે લિયે ઉનકા અજ હે ઉનકે રબકે પાસ. બે-શક અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ ફરમાનેવાલા હે (૧૮૯) એ

الَّذِينَ آمَنُوا صَبَرُوا وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ

ઈમાનવાલો ! સબ્ર કરો ઓર સબ્રમેં બઢ જાઓ. ઓર હિકાઝતે મુલકે ઈસ્લામીકે લિયે કમર બસ્તા રહો... ઓર અલ્લાહકો

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ۝

ડરો કિ ઉમ્મીદવારે કામિયાબી હો જાઓ. (૨૦૦)

سُورَةُ النِّسَاءِ
النِّسَاءُ
۱۶۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ النِّسَاءِ
النِّسَاءُ
۱۶۴

સૂરએ નિસા મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૧૭૬ રુકૂઅ ૨૪

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

એ લોગો ડરો અપને પરવરદિગારકો, જિસને પૈદા ફરમાયા તુમકો એક જાનસે,

وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَ

ઓર પૈદા ફરમાયા ઉસ જાનસે ઉસકા જોડા, ઓર ફેલા લિયા ઉન દોનોસે બોહતરે મર્દ ઓર ઓરતે. ઓર

اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

ડરો અલ્લાહકો જિસકે નામ પર માંગતે રહતે હો, ઓર અપને રિશતોકો. બે-શક અલ્લાહ

عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝ وَاتُّوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَبِيثَ

તુમ પર નિગરાં હે (૧) ઓર દે ડાલો યતીમોંકો ઉનકે માલકો, ઓર બદલેમેં ન લો નાપાકકો

بِالظُّلُمِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا

પાકકે, ઓર મત ખા જાયા કરો ઉનકે માલકો અપને માલકે સાથ, બે-શક યહ ગુનાહે

كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مِطَابَ

કબીરા હે (૨) ઓર અગર તુમ ડરે કિ ઈન્સાફ ન કર સકોગે યતીમોંમે, તો નિકાહમેં લે આઓ જો તુમહારી પસન્દીદા હો

لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْلِي وَثُلْثَ وَرُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

ઓરતોંસે, દો-દો , તીન-તીન, ચાર-ચાર. ફિર અગર તુમ ડરે કિ બરાબરકા બરતાવ ન કર સકોગે,

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ۝

તો એક બીવી કરો, યા તુમહારી મમ્લૂકા લૌંડિયાં. યહ તરીકા ઈસ ઉમ્મીદકો કરીબ કરનેવાલા હે, કિ તુમ ઝ્યાદતી ન કર સકોગે (૩) ઓર

اتُّوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ

દે ડાલો ઓરતોંકો ઉનકા સારા મહર, ખુશ ખુશ. હાં અગર વોહ ખુશદિલીસે દે દે કુછ

مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هٰذَا مَرِيْكًا ۝ وَلَا تَوْتُوا السُّفَهَاۗءَ اَمْوَالِكُمْ

મહરસે, તો ઉસકો ખાઓ, જાઈજ દુરુસ્ત (૪) ઓર ન દે ડાલો બેવફૂરોંકો અપને ઝેરે નિગરાની

الَّتِي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ

માલકો, જિસકો બના દિયા અલ્લાહને તુમહારે લિયે મઆશ, ઓર દેતે રહો ઉનકો ઉસ મેંસે, ઓર પહનાતે રહો ઉનકો,

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰى اِذَا بَلَغُوا

ઓર બોલા કરો ઉનસે ખુશ ગવાર બોલી (૫) ઓર જાંચતે રહો યતીમોંકો, યહાં તક કિ જબ નિકાહ

النِّكَاحَ فَإِنْ اُنْسْتُمْ مِنْهُمْ رُّشْدًا فَادْفَعُوْا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ

કો પહોંચે, તો અગર તુમને માનૂસ દેખા ઉનકો સમજબૂઝસે, તો દે ડાલો ઉનકો ઉનકા માલ.

وَلَا تَاْكُلُوْهَا اِسْرَافًا وَّيَدٰرًا اِنْ يَّكْبُرُوْا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا

ઓર ન ખાઓ ઉસકો હાજતસે ઝ્યાદા ઓર જલ્દી જલ્દી, કિ બડે હો જાએંગે. ઓર જો ખુદ માલદાર હો

فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِذَا

તો વોહ બચા કરે. ઓર જો મોહતાજ હો, તો વોહ ખા લિયા કરે બકદરે મુનાસિબ. ફિર જબ

دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهَدُوْا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

તુમ ઉનકો ઉનકા માલ વાપસ કરો, તો ગવાહ બના લો ઉન પર. ઓર અલ્લાહ કાફી હે

حَسِيْبًا ۝ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبُوْنَ

હિસાબ લેનેવાલા (૬) મદદકે લિયે હિસ્સા હે, જો છોડ ગએ ઉનકે માં બાપ ઓર કરાબતદાર.

وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبُوْنَ مِمَّا قَلَّ

ઓર ઓરતોં કે લિયે હિસ્સા હે, જો છોડ ગએ ઉનકે માં બાપ ઓર કરાબત મન્દ, કમ હો

مِّنْهُ اَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۝ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةُ اُولُوْا

યા ઝ્યાદા. મુકરર હિસ્સા (૭) ઓર અગર મૌજૂદ હોં બાંટનેકે વક્ત

الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسْكِيْنَ فَاٰرْزُقُوْهُمْ مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ

અઝીજ લોગ, ઓર યતીમ ઓર મિસ્કીન લોગ, તો દે દિયા કરો કુછ ઉનહેં ઉસસે, ઓર બોલો ઉનસે

قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَلْيَخْشَ الَّذِيْنَ لَو تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً

અરછી બોલી (૮) ઓર ડરેં જો અગર છોડ જાએ અપને બા'દ કમઝોર ઓલાદ,

ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ①

તો ઉન પર ડરે, તો વોહ ડરે અલ્લાહકો ઓર બોલેં ઠીક બોલી (૯)

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ

બે-શક જો લોગ ખાએં યતીમોંકા માલ નાહક, વોહ ખાએં

۱۴

فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ② يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي

અપને પેટમેં નિરી આગ. ઓર જલ્દ પહોંચેં જહન્નમ (૧૦) હુકમ દેતા હે તુમકો અલ્લાહ

أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِمَتُهُ حَقَّ الْأُنثَىٰ ۖ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً

તુમ્હારી ઔલાદકે બારેમેં, કિ બેટેકે લિયે હક દો બેટિયોંકે હિસ્સેકે બરાબર હે. ફિર અગર સિફ બેટિયાં હોં,

فَوَقَىٰ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً

દોસે ઝિયાદા, તો ઉનકે લિયે દો તિહાઈ હે તરકેકા, ઓર અગર એક હો,

فَلَهَا النِّصْفُ ۖ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا

તો ઉસકે લિયે આધા હે. ઓર ઉસકે માં બાપકે લિયે, હર એકકે લિયે છટા હિસ્સા

تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۖ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَةُ أَبَوَيْهِ

તરકેકા, અગર કોઈ ઉસકી ઔલાદ હો. ઓર અગર ઉસકી ઔલાદ ન હો, ઓર વારિષ હોં માં બાપ,

فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۖ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ

તો ઉસકી માંકા તિહાઈ હિસ્સા હે. ઓર અગર ઉસકે ભાઈ બહનેં હોં, તો ઉસકી માંકા છટા હિસ્સા હે,

بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا

વસિયત પૂરી કરનેકે બા'દ જો વોહ કરે, ઓર અદાએ કરકે બા'દ. તુમ્હારે બાપ ઓર તુમ્હારે બેટે,

تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

તુમ નહીં જાનતે, કિ ઉનમેં કોન તુમ્હારે નફઅકે નઝદીક હે. હિસ્સ-એ-મુકરર અલ્લાહકી તરફસે, બે-શક અલ્લાહ

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ③ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ

ઈલ્મવાલા હિકમતવાલા હે (૧૧) ઓર તુમ્હારે લિયે આધા હે, જો તરકા છોડા તુમ્હારી બીબિયોંને, અગર

لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۖ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا

ઉંઘાકે ઔલાદ નહીં. ઓર અગર ઔલાદ હે, તો તુમ્હારા હિસ્સા ચોથાઈ હે, જો

تَرْكَنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ

ઉનકા તરકા હો વસિયત પૂરી કરનેકે બા'દ જો વોહ વસિયત કર જાએં ઓર અદાએ કરકે બા'દ, ઓર બીબિયોંકા હિસ્સા ચૌથાઈ

مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ

જો તુમ લોગોંકા તરકા હો, અગર ન હો તુમહારી ઓલાદ. પસ અગર તુમહારી ઓલાદ હો, તો ઉનકા હિસ્સા

النَّسْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

આઠવાં હે તુમહારે મત રૂકા કા, બા'દ પૂરી કરને વસિયતકે, જો તુમ વસિયત કર જાઓ અદાએ કરકે બા'દ.

وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أُخْتٌ فَلِكُلِّ

ઓર અગર કોઈ મોરિષ બે માં બાપકા ઓર લા વલદ મદ હો યા ઓરત, ઓર ઉસકે માં જાયા ભાઈ યા બહન હે, તો ઉનમેં

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ

સે હર એકકા હિસ્સા છટા હે. ઓર અગર ઉસસે ઝિયાદા હોં, તો વોહ સબ શરીક હેં

فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ

એક તિહાઈમેં, વસિયત પૂરી કરનેકે બા'દ જિસકી વસિયત કી જાએં ઓર અદાએ કરકે બા'દ, બેઝર,

وَصِيَّةٍ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ١٢ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

કાનૂન અલ્લાહકી તરફસે. ઓર અલ્લાહ ઈલ્મવાલા હિલ્મવાલા હે (૧૨) યહ હેં અલ્લાહકી હદ બન્દિયાં.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

ઓર જો હુકમ ચલાએ અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકા, તો દાખિલ કરેગા ઉસકો જન્નતોંમેં, બેહ રહી હેં જિનકે નીચે

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ وَمَنْ يَعْصِ

નહરેં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં. ઓર યહ બુલન્દી બડી કામિયાબી હે (૧૩) ઓર જો નાફરમાની કરે

اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا ۖ

અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકી, ઓર બઢ જાએં ઉસકી હદ બન્દિયોંસે, ડાલ દેગા ઉસકો જહન્નમમેં, હમેશા રહનેવાલા ઉસમેં,

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۖ وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ

ઓર ઉસકે લિયે અઝાબ હે રુસ્વા કરનેવાલા (૧૪) ઓર જો બદકારી કરેં તુમહારી ઓરતોંસે,

فَاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ ۖ فَإِنْ شَهِدُوا

તો ઉન પર ગવાહ બના લો ચાર, અપનોંસે. તો અગર ઉનહોંને ગવાહી દી,

فَأَمْسِكُوهُمْ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ

તો ઉનકો બન્દ કર દો ઘરોંમેં, યહાં તક કિ પૂરી મુદત કર દે ઉનકી મૌત, યા નિકાલ દે

اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝ وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهُا مِنْكُمْ فَأَذْوَهاً فَإِنْ

અલ્લાહ ઉનકે લિયે રાહ (૧૫) ઓર જો તુમ મેંસે બદકારી કરેં, તો દોનોંકો સતાઓ. પસ અગર

تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝

તોબા કરલી ઓર ઠીક હો ગએ, તો ઉનકો છોડ દો. બે-શક અલ્લાહ તોબા કબૂલ ફરમાનેવાલા બખ્શનેવાલા હે (૧૬)

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

તોબા કબૂલ ફરમા લેના અલ્લાહ પર ઉન્હીકે લિયે હે, જો કર બેઠેં ગુનાહ અનજાનીમેં, ફિર

يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ

તોબા કર લેં જલ્દીસે, તો વોહ હેં કિ તોબા કબૂલ ફરમા લે અલ્લાહ ઉનકી. ઓર

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

અલ્લાહ હે ઈસ્મવાલા હિકમતવાલા (૧૭) ઓર તોબા ઉનકે લિયે નહીં હે, જો બુરાઈયાં કરતે રહેં.

حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْظَنَ وَلَا

યહાં તક કિ જબ આ ગઈ કિસી કો મૌત, તો લગા કેહને, કિ મેં ને તો અબ બે-શક તોબા કર લી. ઓર ન

الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا

ઉનકે લિયે જો મરેં કાફિર. જિનકે લિયે હમને તૈયાર કર રખા હે અઝાબ

أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ

દુખ દેને વાલા (૧૮) એ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે, નહીં હલાલ હે તુમ્હારે લિયે કિ વારિષ બન જાઓ ઓરતોંકે

كُرْهًا ۚ وَلَا تَعْصَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا

ઝબરદસ્તી ઓર ન રોકો ઉનકો ઈસ નિયતસે કિ કુછ લે લો, જો ઉનકો મહર દે ડાલા થા, મગર

أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ

ઉનકી ખુલી બદકારી. ઓર ઉનસે બરતાવ અચ્છા રખો. ફિર અગર

كُرْهَتْهُنَّ فَعَلَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ

બુરા જાના તુમને ઉનકો, તો કરીબ હે કિ તુમ નાપસન્દ કરો કુછ, ઓર કર દે અલ્લાહ ઉસમેં

خَيْرًا كَثِيرًا ۱۹ وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَ

બડી ભલાઈ (૧૯) ઓર અગર ઈરાદા કર લિયા તુમને દૂસરી બીવી લાનેકા, બજાએ પહલીકે, ઓર

أَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا ۲۰ أَتَأْخُذُونَ

દે ડાલા તુમને ઉન મેંસે કિસીકો બહોત જ્યાદા મહર, તો ન લો ઉસસે કુછ. કયા ઉસકો લોગે

بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۲۰ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى

બોહતાન બાંધ કર ઓર ખુલે ગુનાહસે (૨૦) ઓર તુમ કેસે લોગે ઉસે, હાલાંકિ તુમ એક દૂસરેસે

بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنِ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۲۱ وَلَا

બે-પર્દા હો ચુકે, ઓર વોહ લે ચુકી હેં તુમસે ગાઢા અહદ (૨૧) ઓર મત

تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۲۱ إِنَّهُ

નિકાહ કરો ઉન ઓરતોંસે, જિનસે નિકાહ કર ચુકે તુમ્હારે બાપ, બજુજ ઉસકે જો પહલે ગુજર ગયા. બેશક યહ

كَانَ فَاِحِشَةً وَمَقْتًا ۲۲ وَسَاءَ سَبِيلًا ۲۲ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ

બે-શર્મી ઓર ગુસ્સા દિલાનેવાલા કામ, ઓર બુરી રાહ હે (૨૨) હરામ કર દી ગઈ તુમ પર તુમ્હારી માંએ

وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ

ઓર તુમ્હારી બેટિયાં ઓર તુમ્હારી બહનેં ઓર તુમ્હારી ફૂફિયાં ઓર તુમ્હારી ખાલાએ ઓર ભતીજિયાં ઓર ભાંજિયાં,

الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ

ઓર વોહ માએ જિન્હોંને દૂધ પિલાયા તુમકો, ઓર તુમ્હારી બહનેં દૂધ શરીકી,

وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي

ઓર તુમ્હારી સાસ, ઓર તુમ્હારી વોહ પાલક, જો તુમ્હારી ગોદમેં હે ઈન બીબિયોંસે જિનસે

دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

તુમને સોહબતકી હે, પસ અગર તુમને ઉનસે સોહબત નહીં કી હે, તો ફિર કોઈ મુઝાયકા નહીં,

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا

ઓર તુમ્હારે સુલ્હી બેટોંકી બીબિયાં, ઓર ઈકઠ્ઠા કરના

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۲۲ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۲۲

દો બહનોંકો, મગર જો પહલે ગુજર ગયા. બે-શક અલ્લાહ બખ્શાનેવાલા રહમતવાલા હે (૨૨)